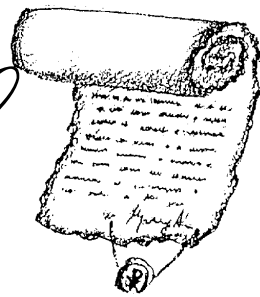

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2022. április 17. Húsvétvasárnap

XXX. évfolyam 1. szám

Barsi Balázs: Jézus föltámad halottaiból

A nyitott sír tanúsága

„A követ a sírtól elhengerítve találták. Amikor beléptek, nem látták az Úr Jézus testét.” (vö. Lk 24,1-11) A követ a sírtól elhengerítve találták. Nem azért volt így, hogy a föltámadt Jézus ki tudjon jönni a sírból, hiszen később zárt ajtókon át jelenik meg valóságos, szent, megdicsőült testében, hanem azért, hogy én bemehessek oda, és igencsak elámulhassak, mint Péter, és meglepődhessek, mint az asszonyok a mindenható Isten művén. Csak számomra létezik elhengeríthetetlen nehéz kő, mely örökre elzárni látszik mindazt, amiben reménykedtem. Isten számára nem létezik sírkő, és nincs lehetetlen. Ő teremő Isten, aki a nemlétezésből hozta elő szeretetével a mindenséget. Nagyobb tett a teremtés, melynek „eredményét” látom, tapintom, érzem, mint a halott test örök dicsőségre való föltámasztása. Nagy műveinek csak eredményét láthatom, őt magát cselekvése közben soha. Az egész teremtett világ egyetlen nyitott húsvéti sír, benne a sírkövön hagyott leplek nyoma, és a belé áradó világosság. A sejtek és atomok világa csupa Húsvét hajnali nyitott sír, mely megdöbbenést, megrendülést, örömteli félelmet kelt, megannyi elhengerített kő, mely betekintést enged Isten hatalmának misztériumába. Jézus nem áll elem mindjárt föltámadt testének dicsőségében, hanem – mint a jegyes kedvesének – finom, gyöngéd jeleket ad: csak nekem, az embernek szóló jeleket, hogy keressem őt a hajnali harmatban, míg a mit sem sejtő, halálra szánt régi világ alszik. Jeleket ad, hogy lassan derengeni kezdjen a hit világossága az értelmemben, a halhatatlan reménység hajnalpírja a szívemben. „A követ a sírtól elhengerítve találták.” Azt a követ, mely életem delén elzárja reményeim útját, nem tudom elhengeríteni. Azt a követ, mely lassan és feltartóztatlanul rácsúszik életem horizontjára, nincs erőm elmozdítani. Lassan élve leszek eltemetve? Tudhatom világos tudással, hogy a halál vár rám, és annak előhírmökei: a gyengülés, lehetőségeim beszűkülése, elhagyatottság és megoszthatatlan magány, s végül a biológiai széthullás. Ha azonban Jézussal zárkozom életem sírjába, ha vele temetkezem el, akkor életem földbe hulló magként elhal, de új életre támad. Neki növekednie kell, nekem kisebbednem. Így még ebben az életben megtapasztalom föltámadása erejét, Isten hatalmának csodáját. A kő, mely már-már teljesen bezárt a halál kozmikus, süket csöndjébe, most mintha fokozatosan elhengerülne. Újra látom a világot sírkamrámból, de már nem a régit, hanem az új teremtést, amelyben Jézus az én Istenem, minden a mindenben. Eltemetkezni vele, hogy föltámadjak vele: nem halálom pillanatában esedékes feladat, hanem mindennapi teendőm. Rábízom a kő elhengerítését. Rá és angyalaira... A Húsvét hajnali üres sír, az első beáradó napsugarakban felragyogó leplek az igazi reménységet adó üzenet. A Szent Szűz méhéből lépett így e világba, ahogy most a földanya méhéből Isten dicsőségének világába indult. Milyen hasonló a sírbarlang a betlehemi barlanghoz! Ott is jelen vannak az angyalok, és nagy örömet hirdetnek nekünk: „Miért kerseitek az élőt a holtak között? Nincs itt, föltámadt.”

Táplálék a léleknek

Idei nagybőjtben három estén keresztül lelki gyakorlaton vehettünk részt, amit a verbita atyák tartottak. Személy szerint engem nagyon megérintett és feltöltöttek a szentbeszéd.

Első este Chavvakula Lourduraju atya, aki 1979-ban született Indiában és 2021. szeptemberétől a Názaret Misszió Ház prefektusa, beszélt nekünk a szív megtéréséről, az igazi bűnbánatról. Nem elég vasárnapi keresztényeknek lennünk, hordoznunk kell a környezetünkben Krisztus szeretetét, tetteinkkel is. Nekünk is meg kell térnünk, vissza kell találnunk az igaz, tevékeny hithez. Bűnbánatunknak, tisztának és őszintének kell lennie. „Könnyű” a nagyobb bűneinket megbánni, mert emlékszünk rá, miből ered, de mi van a kisebb bűneinkkel, amiket sokszor el is felejtünk, ezért a megbánása is elmarad.

Második este, Burbela Gergely atya, aki 1971-ben született Lengyelországban. 2020-tól plébános Bicskén, igazi csendet teremtett a templomban, míg tartotta az elmélkedést. Az a szeretet és őszinteség, ami áradt felénk beszéde közben, megdöbbentő volt. Tudnunk kell, hogy sosem vagyunk egyedül, a bajban sem! Krisztus mindig mellettünk áll,

A TARTALOMBÓL:

Szent Háromnap – A liturgia magyarázata	2. oldal
Botos Ferenc: Áldozathozatal	2. oldal
Olvassunk verset, mert érdemes	3. oldal
Keresztút	4. oldal
Meghívó a NEKTÁR-ra	4. oldal
Szinódus – Kedves Nagytényiek!	5. oldal
Piroska és Farkas	6. oldal
Krónika	6. oldal
Naptár	6. oldal

minden küzdelemben, hívjuk őt bátran magunk mellé. Ő értünk mindent megtett, életét adta minden emberért, közben szívből megbocsátott azoknak, akik kínozták, keresztre feszítették. Mi tudunk-e őszintén bocsánatot kérni, férjünkötől, feleségünkötől, gyermekeinktől, s őszintén megbocsátani nekik tetteiket, szavaikat?

Harmadik este Madassery Benven Sebastian atya, aki 1974-ben született Indiában, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója. Sebastian atyát már ismerhetjük régeből is, többször helyettesített itt Nagytétényben egy-egy vasárnap, de a tavalyi nyári táborunk egyik előadója is volt. Isten irgalmas szeretetéről szólt az elmélkedés, a végtelen nagy szeretetről. Nekünk el kell fogadnunk ezt a szeretetet, s viszonznunk is kell. Helyezzük magunkat Isten ölelő karjába, ahogy Benven atya példája szerint, ő az iskolából hazatérve a nagymamája karjába mélyedt és érezte a biztonságot, a nagy szeretetet. A nagymamája pedig rámutatott a Jézus képre, hogy „Isten a szeretet”!

Ez is kis írás csak töredéke annak, amit ezen a három estén kaptunk, nagyon jó volt, hogy minden alkalommal sokan gyűltünk össze a templomban!

nemethzs

SZENT HÁROMNAP

- A liturgia magyarázata -

NAGYCSÜTÖRTÖK

E napon megkezdődik a „szent három-nap”, hitünk legnagyobb titkának, a megváltásnak 3 napos ünnepe. Nagycsütörtök az utolsó vacsora, az első szentmise, az első szentáldozás, az első papszentelés emléknapja; a testvéri szeretet és az egység parancsának estéje. Jézus szeretetének kiadását tapasztaljuk meg. Ma templomunk - az utolsó vacsora terme. A szentmisét bemutató pap - Jézust képviseli: a hívek - az apostolokat. Jézus ma mondja: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem...” Ezért aki teheti, ma áldozik. S ha valaki még nem kész erre, úgy még szentgyónáshoz járulhat... S ha valaki valamilyen okból nem áldozhat, az is lélekben, mindnyájunkkal együtt egyesüljön a kenyérré lett Krisztussal.

A szentmise elején a jelképek az utolsó vacsora örömeinek hangulatát idézik. Ezért van a pap fehér miseruhában, ezért szól a mise elején az orgona, ezért van virág az oltáron; ezért szólalnak meg Dicsőségre minden templomban a harangok, a csengők, az orgona. De megjelennek a szomorúság, a fájdalom jelei is. Megrázó ellentét, hogy Jézus azon az estén árulják el, fogják el, amelyen szeretetének legnagyobb jeleit adja. S hány áldozás után áruljuk el őt mi magunk is?! - A Dicsőség után (nagyszombatig) elnémulnak a csengők, a harangok, az orgona... A csend jelzi a fájdalmat.

Mivel nagypénteken nincs szentmise; a nagycsütörtökön átváltoztatott kenyérből áldozunk nagypénteken is. Az Oltáriszentségi Jézust, miután megtömjéztük, nagycsütörtökön a mellékoltárhoz visszük. A szentmise nem ünnepélyesen ér véget, mert Jézus az utolsó vacsora után imádság közben szenvedett és gyötrődött. Megfosztjuk tehát az oltárt. A díszektől megfosztott oltár Jézusra emlékeztet, akit ma éjjel elfognak, megfosztanak ruháitól.

Kérte apostolait, hogy imádkozzanak vele, de azok elaludtak. „Egy órát sem tudtatok virrasztani velem?” - kérdezte tőlük. Erre gondolunk, amikor a szentségi Jézust a főoltárról a mellékoltárra kísérik, s amikor a mise után szentségimádást végzünk, „egy órát” szeretnénk virrasztani az Oltáriszentségben jelenlévő Úrral.”

Nagypéntek szigorú böjti nap. A katolikusok Jézus halálára emlékezve naponta legfeljebb háromszor étkeznek hús nélküli ételekből, s csak egyszer laknak jól. Legyen ez egy csendes elmélkedő nap számunkra. Kerüljük a zajongást, hangos zenét.

NAGYPÉNTEK

Nagypéntek - az év legmegrendültebb liturgiája. Csonkamisének is hívjuk, nincs átváltoztatás. A Krisztust jelképező oltár díszek nélkül, csupaszon áll. Emlékeztethet ma az oltár a Golgota csupasz sziklatömbjére is, amelyen a megváltás áldozata végbement.

Nagypéntek liturgiája 3 részből áll.

1. rész: Az ige liturgiája: Izaiás próféta jövendölését hallgatjuk meg, amit évszázadokkal Jézus előtt írt a Messiásról, majd a Passió következik az Úr Jézus Krisztus szenvedésének történetéről. Ezután - lélekben a kereszt alatt állva - könyörgünk az egyház, az emberiség nagy kéréseiért.

2. rész: A kereszthódolat: Lélekben ott vagyunk a Golgotán, s hódolunk a meghalt Krisztus előtt. A kereszthez közeledve először térdet hajtunk, majd megérintjük a feszületet.

3. rész: Az áldozás. Szentmise ma nincs, ez a hiány is Jézus halálára irányítja figyelmünket. A tegnapi szentmisén átváltoztatott ostyával áldozunk.

A pap piros miseruhában, némán vonul az oltárhoz a ministránsokkal, majd leborulnak az oltár előtt. Ez az oltár most maga a Golgota. Velük együtt mi is letérdelünk, s csendben imádkozunk. A szentáldozás után az Oltáriszentséget csendben visszavisszük a Jézus Szíve oltár tabernákulumába.

Botos Ferenc: ÁLDOZATHOZATAL

/a pandémia áldozatainak
emlékére/

holdzuhanás az ablakon
éjszakák infúzió áramlása
fényesre száradt falakon
az alkonyat különleges
barázdált arcok fordulnak
roncsolt erdei bogárként
a rejtőző csend elérhetetlen
levéltakarója felé
aláhulló magasságban
sűrűsödik a műszerek hangja
lídérces sápadt derengés
terjed megállíthatatlanul
a kórtermeken át
a hajnal holdfény színű messze-
ségben
égő homlokokon
forró cseppeket kondenzál
a fény

NAGYSZOMBAT

A csend napja, Krisztus meghalt, a sírban nyugszik, teljes az elhagyatottság - az Egyház nem tart szentmisét.

A FELTÁMADÁS VIGÍLIÁJA

Húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe. Húsvét előestéjén (vigíliáján) az egyház legszebb liturgikus ünneplése jeleníti meg számunkra a feltámadást. A liturgia sötétben kezdődik. Abban a sötétben, amely a világra borult Krisztus halála után... Amikor úgy látszott, hogy a halál legyőzte az életet, a bűn legyőzte Krisztust...

A liturgia 4 részből áll:

1. A tűzszentelés, Krisztus tűzének, a feltámadás fényének ünneplése.

2. Az igeliturgia. Az ősegyházban csak húsvét éjszakáján kereszteltek. Az olvasmányok a keresztség titkáról, annak gyümölcseiről beszélnek.

3. Keresztségi liturgia, vagy a keresztségi fogadalommegújítása. A liturgiában mindnyájan — a keresztlendőkkel együtt - átéljük keresztségünk titkát, s megújítjuk keresztségi fogadalmunkat.

4. Az áldozat liturgiája – a húsvéti szentmise,

A **tűz** a húsvéti gyertyától indul, s ez Krisztust jelképezi. Ha megkaptuk már **Krisztus világosságát**, mi is felelősek vagyunk, hogy továbbadjuk-e azt. A pap a sötétbe borult templom előterében szenteli meg a sötétben fellobbanó új tüzet. Krisztus világosságával indul a sötét templom felé. Mi vagyunk a sötétben járók, akik várjuk az Ő világosságát.

„Krisztus világossága”. S mi válaszolunk rá: „Istennek legyen hála”. Terjed a fény, a világosság: először a ministránsok, majd az egész hívő nép gyertyái lobbannak lángra. Ezután meghallgatjuk az húsvéti örömeinek égő gyertyákkal kezünkben állunk, s így hallgatjuk az egyház ősi énekét, az exultet-et, amelyben köszöntjük Krisztus világosságát. Az örömeinek csupa hála Krisztus győzelméért, fényéért. Hála, hogy Krisztus legyőzte a halált, a bűnt. Végül kérjük, hogy sose aludjon ki a gyertya lángja, sose aludjon ki bennünk a tűz. A húsvéti örömeinek után kezdődik az **IGE-liturgia**, mely végigvezet minket az üdvösségtörténet nagy állomásain, eljutva az Újszövetség küszöbéig. Ekkor ismét felhangzik a Dicsőség, és megszólalnak a csengők és a harangok, felhívva Krisztus győzelmének ünneplésére. A szentleckét követően az ünnepélyes Alleluja Isten népének ujjongó örömét fejezi ki. Jézus feltámadásának evangéliumi felolvasása és a homília után eljutunk az üdvösség forrásához. A keresztkútnál Jézus szavaira emlékezve – „*aki nem születik vízből és Szentlélekből, nem megy be Isten Országába*” – a „Mindenszentek litániája”-ban az összes szentet hívjuk segítségül a víz megáldására. Az egyház ekkor, húsvét éjszaka kereszteli a felnőtteket, és minden hívő megújítja **KERESZTSÉGI** fogadalmát. Ezután következik az **EUCHARISZTIA liturgiája**, a húsvéti szentmise, amely most már Jézus feltámadását ünnepli. A szentmise után, kerülhet sor a körmenetre, amikor a keresztény hívek külsőleg is megmutatják örömüket, hiszen a kereszténység nem magánügy, hanem az egész világnak szóló Örömhír. Jézus él, valóban feltámadt, nemcsak a keresztények, hanem minden ember számára és ezt az életet Jézus Krisztus hozta el szenvedése, halála és feltámadása által.

Lajos atya

A 100 éve született költőnőre emlékezünk ezzel a verssel.

Saját halálunk időpontja titok. Ahogy az is, hogy milyen lesz a feltámadás arra a másik világra. Az azonban biztos, hogy már itt földi életünkben is vannak apró feltámadásaink.

Mindennap egy ilyen lehet, amikor legyőzzük magunkban a rosszat jóval. Ha le tudjuk tenni valamilyen bűnünket, ha segíteni tudunk a másoknak felemelkedni.

Sajnos sokszor mi magunk gátoljuk a másik feltámadását: amikor nem hiszem el, hogy meg tud változni. Ha nem teremtek lehetőséget arra, hogy előjőjön belőle a jó, ha irigységem miatt visszahúzom, és nem engedem kiteljesedni.

Megannyi olyan helyzet, pillanat, amikor megéljük: „Mert feltámadni éppolyan nehéz.”

Az előttünk álló húsvéti időben engedjük, hogy feltámadhasson bennünk, és másokban is a jó!

Olvassunk verset, mert érdeemes!

**Nemes Nagy Ágnes:
Lázár**

Amint lassan felült, balvállá-tájt
egy teljes élet minden izma fájt.
Halála úgy letépve, mint a géz.
Mert feltámadni éppolyan nehéz.

Keresztút

Jézus körülbelül másfél kilométeres úton - Pilátus palotájától a Golgotáig - hordozta a keresztet. A hagyomány szerint Szűz Mária gyakran végigjárta ezt az utat Fia feltámadása után. Az első keresztények nagy tisztelettel vették körül a Golgota szikláját és Jézus sírját. A pogány Hadrianus császár viszont 135-ben - hogy nyomukat is eltörölje - pogány templomot épített ide. (Ezzel azonban még jobban megőrizte a szent hely emlékét). A IV. században Nagy Konstantin keresztény templomot épített a Golgotán, a "Feltámadás templomát" (Szent Sír templomát), amely magába foglalja a keresztre feszítés helyét és a feltámadás sírját. Később néhány emléktáblát állítottak a keresztút egyes állomásainál. A középkorban alakult ki a keresztút mai formája a 14 stációval. (Ma szokássá válik, hogy egy 15. stációt is hozzátesznek, a feltámadását.)

Mivel sokan nem juthattak el Jeruzsálembe, az ottani keresztútra emlékezve sokféle keresztutat építettek (Kálvária "hegyek" jöttek létre), s a nép itt járta végig a 14 stációt Jézus szenvedésére emlékezve.

Ma minden katolikus templomban van "keresztút", a keresztények képtől - képhez haladva, lélekben a jeruzsálemi keresztutat járják végig.

Sok kegyelem kapcsolódik az elmélkedésnek ehhez a formájához.

A mi templomunkban is minden pénteken 18. 00 órakor kezdődött a keresztút. Külön öröm, hogy különböző csoportok, közösségek végzik minden évben. Köszönet Botos Istvánnak és barátainak, Németh Andrásnak és közösségének, a Rózsafüzér társulatnak, a hittanos gyermekeknek és fiataloknak, akik idén is élő képekkel jelenítették meg Krisztus útját a Golgotára.

Köszönjük a képviselőtestület tagjainak is, akiknek vezetésével a kálváriánál jártuk a keresztutat, ezzel is jelezve az emberek felé a szenvedő Krisztus iránti szeretetünk fontosságát!

nemethzs

Meghívó

Nagy örömmel várunk téged is az V. NEKTÁR-ra, amelynek mottója:

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket,... mert ilyeneké az Isten országa.”Mt19, 14

Helyszín: Balatonakali (Fenyvesalja utca 3. Sági utca és a Fenyvesalja utca sarkán van a tábor)

Időpont: 2022. június 29.- július 3. között. (Szerda este érkezünk, vasárnap délelőtt távozzunk.)

A táborban, 4-5 ágyas szobákban alszunk, a tisztálkodás külön vizesblokkokban történhet.

Csütörtök reggeltől, vasárnap reggelig teljes ellátást kapunk.

Idén is nyújtottunk be pályázatokat és a plébániánk is hozzájárul a kiadásokhoz, így a részvételi díjak a következőképpen alakulnak:

Felnőtt 22 000 Ft **8-18 év közötti 7 000 Ft**
3-8 év közötti 3 000 Ft **Nyugdíjas 12 000 Ft**

A díjak kialakításánál elsősorban a nagycsaládosoknak kedveztünk, és kérjük, aki megteheti, a teljes összeggel járjon hozzá a tábor költségeihez, amely 26 800Ft/fő!

Jelentkezni a jelentkezési lap kitöltésével lehet elektronikus úton (szeibert.andras@halo.hu vagy nemethzs10@gmail.com email címre elküldve) vagy papír alapon a sekrestyében május 29-ig. A részvételi díjat érkezéskor kérjük befizetni!

Kérdésekre szívesen válaszol Németh Zsuzsanna (20/482-9574) vagy Szeibert András (20/264-3297)

Kérjük minden résztvevőtől a COVID-19-re vonatkozó aktuális utasítások betartását!

A részletes programmal, és egyéb részletekkel, mint például, hogy mit vigyünk, mikor találkozunk pontosan, esetleges szállítási igényekkel, később jelentkezünk majd azoknál, akik jelentkeztek.

Lajos atya és a szervezők

Kedves Nagytétényiek!

És különösen azok, akik vették a fáradságot, és kitöltötték a helyi, 39 pontból álló kérdőívünket!

Talán nem is tudják sokan, ennek milyen nagy ennek a jelentősége. A fontossága megmutatkozik egyrészt a mai kor megváltozott viszonyai között, másrészt a mi belső világunkban.

Az egyház történetében nem nagyon tudunk arról, én legalábbis biztosan nem, amikor ilyen átfogóan megkérdezték volna az embereket. És ez nagyon tiszteletreméltó a klérus részéről, nagy bátorságról és nyitottságról tesz tanúbizonyságot, hogy ezzel azt is kimondja, hogy vége annak a közel 2000 éves időszaknak, amikor a papság megmondta, merre van előre. Azért lehet ez nehéz, mert sem papjaink, sem mi nem ebben nevelkedtünk, és meglévő helyzetből visszakozni, a megszokott hozzáállásokat elhagyni, vagy megváltoztatni nem könnyű. Mert ma már biztosan senki sem gondolja azt például, hogy mondjuk a pap jobban ért a pénzügyekhez, az építészethez, a szervezéshez, a zenéhez, mint a világi hívek. Hasonló ez most ahhoz a folyamathoz, mint amikor az egyház kimondta, és akkor is nagyon nehezen, hogy nem csak a papok olvashatják a Szentírást, hanem igenis hasznos és üdvös, ha mindenki minél többet forgatja, ha kisebb és nagyobb közösségekben erről beszélgetnek. Akkor ennek a folyamatnak a refor-

máció adott egy lökést, most pedig a kiürülő templomaink, és az egyház egyre rosszabb társadalmi megítélése az, ami ezt a lépést indokolja.

A belső világunkban is komoly változások zajlódhatnak mostanában. Egyrészt megszokhattuk, hogy mindig mindenütt megkérdeznék minket például az elégedettségünkről, kezdve a bankoktól egészen a legkisebb szolgáltatóig, másrészt a politikában is gyakran vannak például népszavazások. Hogy mit kezdenek ezekkel, és hogy mennyire veszik figyelembe, egy másik kérdés, de az biztos, hogy szinte csak az egyház maradt az, amelyik ezt még nem tette meg. A mai embernek pedig összességében biztosan jól esik ez, és bizakodjunk abban, hogy ezt most a magasabb szinteken is komolyan veszik.

Viszont vegyük azt is figyelembe, hogy épp a hitünk területén, ha az fontos a számunkra, akkor felnőtté kell válnunk, ami alatt azt értem, hogy az egyházunk elkötelezett tagjaként saját döntéseket kell személyesen is hoznunk, és együtt kell működnünk a többi hívővel is abban, hogy a nagyon gyorsan változó világunkban hogyan találhatjuk meg a helyünket, milyen új folyamatokat, megszólítási módszereket kell használnunk. Nem maradhatunk gyerekek, akik a szüleik megszokott stílusában hirdetik az evangéliumot, hanem a ma emberéhez szólóan kell az utcán, a baráti körben, a munkahelyen, a kocsimában, és uram bocsásson meg a templomban is ezt megtennünk!

Mondtam korábban, például a plébániai fejlesztő beszélgetéseken is, hogy 1-1 közösségnek a fejlődésre 2 útja van. Az egyik egy karizmatikus vezető, a másik az izzadságszagú közös munka. Jelenleg nem látjuk azt a Mindszentyt vagy azt a Szent Lászlót, aki bennünket, mint népet vezetne. Ezért a legtöbb helyen marad az a nagyon szép folyamat, erőt, célokat és küldetést adó, öntudatos, a hitükért kiálló felnőtt emberek közös építkezése. Ráadásul ez maradandóbb értéket is ad, mint a karizmatikus vezető, mert ha nem alakulnak ki az építkezéssel kapcsolatos folyamatok, és őt elhelyezik, vagy éppen megbetegszik, akkor az élet megállhat, míg ellenkező esetben minden mehet tovább.

Ezekkel a fenti gondolatokkal nézzünk pár adatot, amelyek jellemezték a saját kérdőívünkre adott válaszainkat.

51 ember töltötte ki a kérdőívet. A kérdőív végén megkérdeztük az életkort, a nemet, és a családi állapotot. Életkor szerint 4 csoportot képeztünk, a 20 alattiakat, a fiatal felnőtteket 20 és 40 év között, a felnőttek 40 és 65 között, és a 65 év felettieket. Így 14 kategória jött létre, például ilyenek, mint, a 19 év alatti fiúk, vagy a 65 fölötti házias hölgyek, stb. A kialakított kategóriákból viszonylag egyenletesen érkeztek a megválaszolt kérdőívek, de külön kiemelendő a felnőtt házias hölgyek nagyfokú tevékeny részvétele, hiszen, ebből a kategóriából 11-en választottak, ami a teljes résztvevők 22%-a. Úgy látszik, erre a csoportra lehet alapozni!

Emellett nagy öröm volt számomra, hogy 8 gyerek, fiatal is kitöltötte, és bizony mind a 8 vállalt is benne valamit. Köszönjük nektek is fiatalok!

Néhány érdekesebb szemeztetés a kérdőívek alapján: Összesen 38-an jelezték azt vissza, tehát egy erős többség, hogy fontosnak tartják, hogy a plébániák, és így a nagytérenyi is megújuljon. Ez arra ad buzdítást és felhatalmazást, hogy bizony folytatnunk kell az ezzel kapcsolatos építő tevékenységeinket.

Megtudhattuk még, hogy erős bennünk a karitatív érzés, kevesen tartozunk kisközösséghez, bár az emberek mégsem érzik magukat magányosnak, hiszen valamilyen körhöz tartozónak szinte mindenki vallotta magát. A legismertebb közösségek a következők voltak sorrendben: Férfikör, Rózsafüzér Társulat és Filmklub.

Érdekesnek találtam, hogy 11 férfit, és 14 hölgyet érdekelnek a költségvetési számok. Tehát több a számok után érdeklődő hölgy! Viszont az igaz, hogy az elutasítás is náluk volt nagyobb, miszerint is csak 1 férfi írta, hogy őt ez nem érdekli, és 9 hölgy.

Az 51 válaszból mindössze 18-an adtak választ arra, hogy lenne-e javaslata a miserenddel kapcsolatban. Az alábbi válaszok érkeztek, de mivel ez szabadon megfogalmazható kérdés volt, értelem szerint kerültek csoportosításra:

10 órakor legyen a szentmise,	6
vasárnap délelőtt több időpontban	4
Elfogadható, jó a jelenlegi	4
Későbbi kezdés	2

Természetes, hogy az ilyen jellegű kérdéseket elsősorban azok töltik ki, akik inkább elégedetlenek a mostani felállással. Lehet, hogy ha kötelező lett volna a válaszadás, arányaiban sokkal több elégedett ember lenne. Emiatt ez további kutakodást és vizsgálatot érdemel esetleg.

Kértük a kérdőíven, hogy bizonyos programokat értékeljenek tetszési index szerint. A mellékelt táblázat tartalmazza a született eredményeket, és látható az a szám is, hogy az egyes programokat hányan értékelték.

38 ember válaszolt arra a kérdésre, hogy szívesen olvasná, véleményezné-e a kérdőívek kiértékelését. Ebből 24-en határozott igennel feleltek, és még 5-en írtak feltételeket hozzá. Ezen felbátorodva meghirdettünk egy alkalmat, ahol akár kérdésenként is végigmehettünk volna a beérkezett válaszokon. Sajnos a

a) Kerek évfordulások megünneplése:	Ennyien jelölték be:	37
	Átlagérték	4.2
b) Karácsonyi műsor (dec. 24. délután):	Ennyien jelölték be:	37
	Átlagérték	4.6
c) Tábor:	Ennyien jelölték be:	36
	Átlagérték	4.6
d) Egyházközségi nap:	Ennyien jelölték be:	38
	Átlagérték	4.5
e) Vasárnapi kávézás:	Ennyien jelölték be:	31
	Átlagérték	4.6
f) Teadélután:	Ennyien jelölték be:	16
	Átlagérték	3.9
g) Filmklub:	Ennyien jelölték be:	16
	Átlagérték	3.5
h) Felnőtt beszélgető hittan:	Ennyien jelölték be:	15
	Átlagérték	4.5

meghirdetett időpont valószínűleg nem volt senkinek megfelelő, vagy rosszul történhetett a hirdetés, mert senki sem jelent meg.

Amint az a szóbeli visszajelzésben is elhangzott, itt helyben nem szeretnénk várni a 2023-as színóduzi eredményekre, amelyek nagy valószínűséggel számunkra alapelveket fogalmaznak inkább majd meg, hanem ennek a mostani új lendületén, és a régi fejlesztő beszélgetéseknek a hagyományán a munkát minél szélesebb kör bevonásával folytatni gondoljuk.

Még egyszer köszönöm minden kitöltőnek a munkáját.

Szeibert András

PIROSKA ÉS FARKAS

is, mint mindenki az iskolában, a háborúról beszéltek.

Belépve otthon már kérdezte is Piroska: - Nagymama, tényleg háború van? De hát miért? Csak úgy meg lehet támadni egy országot?

-Hát, én először arra lennék kíváncsi, szokott verekedés lenni az osztályokban? – kérdezett vissza nagymama.

-Néha igen, de nem komoly – válaszolta Piroska.

-Nono, - szólalt meg Farkas - ha Muszkli Misi is beszáll, az nem tréfa!

- Óvodáskorú voltam - fordult felénk nagymama - amikor a második világháborúban a házukat bombatalálat érte. A mi pincerészünk nem omlott be, de szerencsére az ablakának rácsa úgy eldeformálódott, hogy ki tudtunk rajta mászni.

- Akkor Németország kezdett háborúba, szeretett volna magának gyarmatokat, nyersanyagokat megszerezni. De végül őt is, meg minket, a csatlósát is tönkrevették. Főleg két egymással szövetséges nagyhatalom, az orosz és az amerikai.

- Középkorúként egyszer sajtót kanalaztam hatalmas konzervdobozból. Az amerikaiak küldték segélyként az 1956-os forradalmát eltaposott magyaroknak. A két korábbi szövetséges óriás ugyanis időközben egymás ellen fordult és mindkettő igyekezett a másikat gyengíteni. Pl. az Amerika Hangja rádió tüzelte az oroszok ellen a nagy szegénység, a kommunista terror és – így mondtuk - a ruszki megszállás miatt elkeseredett országunkat. De sokak várakozása ellenére a kitört forradalmunkat Amerika katonailag nem segítette, csak nézte, hogyan vérzik el.

- Háziasszonyként úgy látom, Ukrajna hasonló helyzetbe került. A jelenlegi vezetése, meg az amerikai birodalom szeretné az országot az orosz birodalomból kiszakítani. De az oroszoknak ez annyira nem tetszik, hogy képesek voltak Ukrajna ellen háborút indítani. A szerencsétlen ukránok meg szenvednek, menekülnek, rettegnak.

Farkas hirtelen közbeszólt: - Majd kapnak segítségül sajtót ők is.

Nagymama lassan, hangsúlyosan folytatta: - Tudomásul kell vennünk, hogy mindaddig, amíg az érdek, meg az erő vezérli az embert, nem pedig Jézus tanítása és példája, addig az iskolában fenyeget a verekedés veszélye, a világban pedig az agresszió és háború réme.

- De most gyorsan térjünk békés terepre! Asztalhoz! Tojásleves és gombapörkölt nokedlivel kínálják magukat.

ke

Húsvéti Miserend

Nagycsütörtök	18:30
Nagypéntek	15:00
Nagyszombat esti vigília	20:00
Húsvétvasárnap	10:00; 18:30
Húsvéthétfő	9:00

Ifihittan

Minden pénteken 18 órától a közösségi házban! Közösségi programok, imádság, beszélgetés, társasjáték, ping-pong, kirándulás...stb. mindez egy vidám társaságban! Csatlakozz hozzánk bátran, nem bánod meg! :)

KRÓNIKA

Dec. 24. Karácsonyi műsor

Dec. 26. Szent Család vasárnapja

Jan. 8. Ministránsok az eleven parkban

Febr.26. Farsangi játékos hittanos délután

Márc.18. Élőképes keresztút a hittanos gyerekek vezetésével

Ápr. 3. Újraindult az elsővasárnapi kávézás

Ápr. 5-7. Háromnapos nagybőjti készület

Ápr. 8. Keresztút a kálváriánál

Ápr. 10. Virágvasárnap

NAPTÁR

2022 április 24-től a vasárnap délelőtti misék 9:30-kor kezdődnek!

Ápr. 24.

Az isteni irgalmasság vasárnapja

Jún. 5.

Pünkösöd

Jún. 19.

Úrnapja

Jún. 29-júl. 3.

NEKTÁR, egyházközségi tábor

Aug. 15

Nagyboldogasszony ünnepe, templomunk búcsúja

ISTENTŐL MEGÁLDOTT HÚSVÉTOT KÍVÁNUNK

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÉS ÍRÓNKNAK!

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, Felelős kiadó: Szőke Lajos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Radeczky Zsuzsa (főszerkesztő) (1225. Budapest, Március 15. u. 12.

Tel: (30) 620-5519

radeczky.zsuzsa@yahoo.de

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (20) 915-5280

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia levelesszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlt után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2. oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.

114